

kraterne vil, er I mere, eller, som det blev til i Dag, omskrevet paa en anden Melodi: højere op. Jeg ved ikke, hvilken Tilfredsstillelse den højtærede Minister søger i at gentage Udtrykkene: I mere og højere op, men hvis den højtærede Minister tror, at det afficerer mig, tager han fejl, jeg kan nemlig ogsaa blive ved; hver Gang jeg møder den højtærede Indenrigsminister paa en Talerstol, her i Tinget eller et andet Sted, skal jeg med Fornøjelse sige, at det, den højtærede Indenrigsminister vil, er: længere ned. Hvem der saa først bliver træt, Befolkningen og Medlemmerne i dette høje Ting af at høre det, Ministeren eller jeg af at sige det, det faar Tiden vise. Hvis den højtærede Minister virkelig mener, at vi skal længere ned med Udgifterne til den sociale Forsorg, antager jeg imidlertid, at Befolkningen vil forstaa en saadan Udtalelse i langt dybere Forstand, end den højtærede Minister selv tror — jeg siger det kun som en venlig Henstilling til den højtærede Minister, for at vi kan være klare over, paa hvilken Linie vi staar i denne Sag.

Jeg er ikke misundelig anlagt, men det begyndte at gnave i mig, da den højtærede Minister henvendte de venlige og hjertelige Ord til det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) — der faldt jo ogsaa i Gaar nogle venlige Ord til det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup). Om disse ærede Medlemmer nu helt fortjente de venlige Ord og helt skønnede paa dem, ved jeg ikke, men det maa jo være en underlig Følelse pludselig at stige saa højt og blive Genstand for saa megen indenrigsministeriel Bevaagenhed.

Den højtærede Minister sagde, at Taksterne i Socialdemokratiets Forslag ikke var nye for ham. Nej, det tror jeg heller ikke, thi de er jo i det væsentlige den højtærede Ministers egne Takster fra hans Forslag i Januar Maaned, saaledes som det blev fremsat i Folketinget. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Redegørelse derfor, da vi jo fra den højtærede Ministers Udtalelser ved første Behandling ved, hvorfor Ministeren og hans Parti i Folketinget forlod disse Tal. Den højtærede Indenrigsminister var ked af, at jeg ikke paa mit Partis Vegne anviste Veje, ad hvilke Pengene skulde komme ind, og han brugte saa stærke Ord, som at Socialdemokraterne nærede en suveræn Foragt for, hvor Pengene til den sociale Forsorg skulde komme fra. Dette er atter en Fejltagelse af den højtærede Minister. Vi nærer ikke en suveræn eller nogen anden Foragt for, hvor Pengene skal komme fra, vi har paavist det Gang efter Gang. Det,

der er imellem den højtærede Indenrigsminister og hans Ministerium paa den ene Side og os paa den anden Side, er kun det, at vi ikke kan blive enige om, hvor Pengene skal komme fra. Vi har anvist Veje, og det ærede radikale Parti har anvist Veje. I den anden Ende af denne Bygning, i det høje Folketing forhandles der i dette Øjeblik om en Militærordning, der skal koste over 50 Mill. Kr. — her er Penge at tage! Her kan man tage Penge fra et daarligt og landskadeligt Formaal og give dem ud til et godt og samfundsmæssigt Formaal. Saa er der jo ogsaa Skatterne, som den højtærede Indenrigsminister talte om i en vis bitter Tone. Jeg forstaaer godt, at den højtærede Indenrigsminister og hans Kolleger er begyndt at blive lidt bitre med Hensyn til Skatter, thi man kan jo ikke sige, at det høje Ministerium har været særlig heldigt med de allerseneste Skatter; men et Ministerium har dog den Mulighed, som Kommunerne ikke har, nemlig gennem Skatter at skaffe de Penge, Samfundet har Brug for. Jeg tør paastaa, at ingen af Befolkningens store brede Lag, af dem, som Ministeren tænker paa, vil knurre over at skulle betale Skatter til Forsorg for deres gamle Moder og Fader; hvis de faar Adgang til under taalelige økonomiske Forhold at tjene tilstrækkeligt til Livets Ophold, vil de sikkert gerne betale de Skatter, som er nødvendige til rimelig social Forsorg. Men det, Befolkningen reagerer stærkt imod — jeg beklager, at den højtærede Minister ikke var i Byen i Tirsdags, saa vilde han have set, hvor stærkt Befolkningen reagerede —, er de Skatter, som den ikke anser for sunde eller kloge. Vi har altsaa ingen suveræn Foragt for, hvor Pengene skal komme fra, men vi har Gang paa Gang vist, hvor de kan tages.

Den højtærede Minister har misforstaaet min Kritik, naar han har forstaaet mig saaledes, at jeg skulde mene, at en Læge var ringere til at bedømme det Forhold, der omtales i Ændringsforslag Nr. 9, end en Kommunalbestyrelse. Vi ved alle, ogsaa den højtærede Minister, at der er mange gamle Mennesker, som ikke er egentlig syge, er saaledes svækkede, at Lægen har noget at gøre, men at der mere er Brug for kraftigere Mad og maaske et Glas Vin nu og da for at holde de sidste Kræfter oppe. Det var det, jeg sigtede til.

Det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Thomas Larsen) omtalte mit Partis Standpunkt til Folkeforsikringen. Jeg henviser til mine Bemærkninger ved første Behandling, hvoraf det ærede Medlem vil se, at